

ГИЙОМ АПОЛИНЕР АЛБАНЕЦЪТ

Превод от френски: Мария Коева, 1985

chitanka.info

Албанците са хубави мъже, благородни и доблестни, ала със склонност към самоубийство, способна да породи опасения за съдбата на народа им, ако техните вродени качества не уравнивсяваха досадата им от живота.

Един албанец, с когото се сблизих при пребиваване в Брюксел, остави в мен незабравими и ярки впечатления за този народ, който, наред може би с шотландския, е най-древният в Европа.

Албанецът имаше приятелка англичанка и страдаше по нея, тъй както могат да се терзаят от любов само онези, които спадат към цвета на човечеството.

Тази жена, чиято красота бе тъй дръзка, че всеки мъж би я обикнал безумно, мамеше приятеля ми с всички желаещи и самият аз се чувствах разкъсван между дружбата и влечението.

Безсрамна по начин, пораждащ неминуемо възхищението на хората, така потъпкани от живота, че са станали душевно кривогледи и сърдечно еднооки, Мод прекарваше съществуването си разсъблечена в жилището на моя приятел. А когато той излизаше, в неговия дом влизаше развратът.

Но дали тази жена, тази Мод, принадлежеше към човешкия род?

Тя не говореше нито един от разпространените езици, а някаква кръстоска от наречия — смесица от английски и френски, преплетени с белгийски и германски изрази.

Един филолог би се преклонил пред нея, един граматик би могъл единствено да я възненавиди въпреки красотата ѝ.

Тя бе англичанка по линия на баща си — жесток офицер, осъден на смърт в Индия за издевателства над местното население. Майка ѝ обаче беше малтийка.

Един ден моят приятел ми каза:

— Трябва да се избавя. Утре ще се самоубия.

Достатъчно добре познавах албанските нрави, за да знам, че това не бяха празни приказки.

След като бе казал, че ще се самоубие, щеше да го стори.

Не се отделих от него и на другия ден, благодарение на присъствието ми и на приятелството ми, албанецът не се самоуби.

Той сам намери лек за болката си.

— Тази жена — каза той — не ми е жена. Обичам я наистина, ала с любов, каквато една съпруга ще разруши в мен.

— Не ви разбирам — възкликнах аз. — Бихте ли ми обяснили?

Той се усмихна и продължи:

— Сред народите на Балканите и сред планинците от адриатическото крайбрежие някога е било разпространено отвличането на девойки и този обичай се е запазил в някои местности. Истински притежаваме само жената, която сме обсебили и обуздали. Така че без отвличане няма щастлив брак.

Аз ухажвах Мод.

Обсеби ме тя.

Тя е свободна и искам да отвоювам свободата си.

— Но как? — запитах аз изненадан.

— С отвличане! — каза той със спокойствие и благородство, пред които се преклоних.

През следващите дни ние с албанеца пътешествахме.

Той ме отведе в Германия и дълго време изглеждаше угрижен.

Забравих за отвличането. Почитах болката на приятеля си и мълком го възхвалявах, че посредством отсъствието ѝ се опитва да забрави Мод, която разпалваше страстта му до желание за смърт.

Една сутрин в Кьолн, насред Хохенщрасе, албанецът ми показа девойка със свитък ноти в ръка, която вървеше до гувернантката си.

На десет крачки зад двете жени се движеше лакей, облечен в изискана ливрея.

Девойката бе около седемнадесетгодишна. Две плитки се спускаха по гърба ѝ.

Дъщеря на кьолнски патриций, тя изглеждаше весела, каквито от цяла Прусия са единствено хората от града на влъхвите.

— Последвайте ме — каза внезапно албанецът.

Той се затича, задмина лакея и когато настигна девойката, я грабна през кръста и я понесе, бягайки още по-бързо.

Изпълнен с тревога, аз тичах по стъпките на своя приятел.

Не поглеждах зад себе си, но лакеят и гувернантката навярно бяха останали изумени и объркани, тъй като дори не извикаха стражата!

Минахме пред катедралата и се добрахме до гарата.

Очарована от мъжествената осанка на похитителя си, девойката се усмихваше, пленена в пълния смисъл на думата, и когато се озовахме във вагона на влака, пътуващ за Ербестал, към границата, албанецът вече целуваше до забрава най-покорната от всички годеници.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.